

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztálovozás

378:7

Szerző:

Cím: *A Képzőművészeti Főiskola reformja*

Forrás:

Nemzeti Újság

Bp.
(Hely)

1920. IX. 26
(Idő)

(Köt. v. füz.) (O)

Hely

Idő

"1920"

Személy

A Képzőművészeti Főiskola reformja.

— Az új igazgató nyilatkozata. —

A Képzőművészeti Főiskola, Szinyei-Merse Pál halálával Csáky-szalmájához kezdett hasonlítani. Félő volt, hogy oly kezekbe kerül, amelyek művészeti és pedagógiai tehetetlenségükkel lehanyatlását állandósítják. Szerencsére *Haller* István kultuszminister és államtitkára, *Pekár* Gyula, a legteljesebb megértéssel magukévá tették a Főiskola ügyét. Átlátva a gyors és alapos újjászervezés szükségét, kitűnő érzékkel *Lyka* Károlyt nevezték ki az intézmény élére. Oly embert, akire ráillik az angol mondás: the right man of the right place. Munkatársunk ma felkereste hivatalában az új igazgatót, aki a Képzőművészeti Társulat reformjának irányelveiről a következő tájékoztatást nyújtotta:

— A Képzőművészeti Főiskola sürgős regenerálására szorult, hisz, hogy egyebet ne említsék, *Ferenczy*, *Zemplényi*, *Szinyei-Merse*, *Benczur* halála betöltetlen ürt hagyott. Azonkívül is rendkívüli veszteségek érték művész-fiatalságunkat, mert a fütési bajok következtében hónapokon át meg volt bénítva a legfontosabb munka. Ha e veszteségek pótlására gondolunk, számot kell vetnünk hazánk mai állapotával is, amelyet a reform-munkánál nem szabad szem elől vesztenünk. Ebben a pillanatban páratlan előnyt biztosít nekünk Európa Keletén kulturálfőnyünk s merem állítani, hogy a kultúra keretén belül képzőművésztünk összehasonlíthatatlan magasságban áll a minket környező népek művészete felett. Ez így van ma, de e főlényt biztosítanunk kell a holnap, a holnapután számára is. Ezén a ponton kapcsolódik bele a Képzőművészeti Főiskola legfontosabb megoldandó problémáink sorába. Biztosítanunk kell tehát azt, hogy a felbukkanó magyar tehetség a legkitűnőbb iskolában kaphasson művészi nevelést, annál is inkább, mert valutáris okokból fiatalágunk nem mehet jó külföldi iskolába, tehát erre a mi egyetlen képzőművészeti főiskolánkra szorult. Nem lehet tehát ezen a téren fontosabb feladatunk a magyarság kulturális jövőjének szempontjából, mint művészetünk legfényesebb tehetségei, legkitűnőbb művész-pedagógusai so-

rából válogatni össze azt a gárdát, amelyre nyugodt lélekkel bízhatunk a jövő nemzedék nevelését. Ismétlem: igazi művészi nevelés a feladat itt, nem pedig *kitanítás vagy dresszúra*, mert ez utóbbinak nincs magasrangú értéke. Szerencsére a probléma e részének megoldása a legkönnyebb: oly mesterek biztosították közreműködésüket, akiket bátran összemérhet a legszigorubb kritika a külföld idevágó szakeroival.

— Ily mestereket, hogy például csak *Csókot*, *Réti*, *Glatzot*, *Vaszaryt* említsék, sikerült az iskola számára megnyernünk s már e rövid névsor is föler suly és érték dolgában egy armádiával. Ahol ily emberek fognak tanítani, ott nyugodtak lehetünk, hogy tehetőséges fiatalágunk nem szorul semmiféle külföldi iskolára. Ide kötdők hazánkhoz. Vonzóereje kiterjedhet túl a határokon is.

Ezt a kultuszkormányzatnak egy másik szép terve teszi majd kiadósabbá. Össze akarja kötni a vidéki művésztelepeket az új Főiskolával s a nyári, őszi tanítás, amely főképp a figurális rajzot és festést művelné, azután a továbbképzés legalább részben már e szinmagyar telepeken történhetnék.

Hasonló elveket kell érvényesítenünk a *Rajztanárképzés*ben. Semmi okunk sincs arra, hogy a rajztanárjelölt kevesebb művészeti kulturában részesüljön, mint a festő, vagy szobrász. Leghelyesebbnek mutatkoznék, ha az első két évben egyforma nevelésben részesülne a művésznövendákkal. A felsőbb fokon pedig — s ez ifjuságunk régi vágya — adjunk lehetőséget arra, hogy vagy a grafika, vagy a képzőművészetek vagy az iparművészet terén mélyrehatóan kiművelődjék. Hisz ez majdani székhelyén arra fogja kvalifikálni, hogy ő legyen művészeti ügyekben a város elismert tekintélye s hogy ott a művészet apostolává váljék. A kulturát, amit itt kap, hintse buzgón széjjel a magyar városokban. Ez művészeinkre nézve is hasznos, lesz, mert a vidéki városokban nagyobb megértésre fognak találni.

Kitűnően felszerelt iparművészeti műhelyeket sikerült biztosítani ama rajztanárjelöltjeink számára, akik az iparművészet terén is mélyíteni akarják tudásukat. Ez azért fontos, mert így először is urává lesznek különféle technikáknak, másrészt jövődó

Székesfővárosi hazinyomda 1920
székhelyükön a kéziipar s általában az izlés nemesítésére kitűnő befolyással lehetnek s emelhetik termelésünk értékét.